

[Stauning.]

talte om, er ikke Papirmillioner, det er Penge, som virkelig var henlagt, og som nu er taget i Anvendelse, men som Ordføreren vil tage i Anvendelse en Gang til.

Jeg takker den højtærede Minister for den Erkendelse, at der var Skævheder i Forholdet mellem København og Frederiksberg som i Forholdet til Staten og andre Kommuner, og navnlig takker jeg for det Til-sagn, Ministeren gav om at lade disse Forhold ikke blot underkaste en Overvejelse, men ogsaa en Behandling ved en Forhandling med Københavns Kommune, under hvilken — det erkender jeg naturligvis — de Tal, som er opstillet fra Kommunens Side, ogsaa maa prøves af Staten. Skulde der være Strid om et eller andet Tal, kan man sikkert enes derom, jeg tror ikke, Københavns Kom-munes Ledelse vil være stædig og paa-holdende overfor en Klatskilling paa en halv Million Kroner eller saa; der vil sikkert være Villighed til fri Forhandling om den Regning, som er indleveret for et halvt Aars Tid siden. Blot en Forhandling om Opfyldelsen af Forpligtelser af denne Art optages, vil jeg antage, at det i høj Grad vil tiltale Kommunalbestyrelsen.

Men, sagde den højtærede Minister, naar man nu taler om Forurettelse overfor København, saa maa man dog ogsaa er-kennde, at København har visse Fordele, at København f. Eks. er Forvaltningssæde, og at det medfører, at Institutioner ligger her, at Embedsmænd bor her, forstod jeg, og alt saadant. Ja, det kan man jo sige, hvis det ellers skal anses for at være en Fordel. Jeg kender mange Københavnere, som anser det for en tvivlsom Fordel. Derimod er jeg ikke i Tvivl om, at Frederiksberg og Gen-tofte baade ser Fordelen og høster Fordelen deraf; thi disse særdeles gode Skatteydere, som er knyttet til Forvaltningssædet i Hovedstaden, de bor ikke i København — tro endelig ikke det! nej, de erlægges deres Skatter i Frederiksberg og Gentofte. Ja, den højtærede Minister bor ganske vist i København, men mange andre bor jo ude i disse Kommuner, ogsaa af Ministeriets Medlemmer.

Det, som jeg altsaa ønsker at fremhæve, er dette, at er der overhovedet en Fordel, saa er det allenfals en Fordel, som Frede-riksberg og Gentofte har lige med Køben-havn, og uanset dette behandler man ikke København lige med Frederiksberg, man giver Frederiksberg større Tilskud til for-skellige Ting, end man giver København, men man bestræber sig ikke for at faa Frederiksberg til at opfylde tilsvarende

Forpligtelser som dem, København maa opfylde i Forhold til Hovedstadsbefolk-ningen.

Den højtærede Minister nævnte det kongelige Teater. Jeg ved ikke, om det kan siges at være en Fordel for København, at det ligger her. Det kan jo godt være. Men ligesom der ikke er mange ovre i Snedsted i Thisted Amt, som faar Lejlighed til at besøge det kongelige Teater, kender jeg adskillige Tusinde Københavnere, som heller aldrig har været der og aldrig kommer der, og for dem er Glæden over, at det ligger i København, jo ikke særdeles stor. Jeg kan derfor ikke erkende, at der ved denne Institution i nogen særlig Grad er taget Hensyn til Københavns Interesser, i hvert Fald ønsker jeg helt andre Interesser vare-taget end den, hvor Teatret skal ligge. For min Skyld kan man godt lægge det i Frede-riksberg Allé eller et andet Sted, det skal ikke genere mig. Jeg kender ogsaa talrige Københavnere, som har adskilligt længere til det kongelige Teater end Frederiksbergs Borgere.

Jeg er jo afskaaret fra at gaa ind i den interessante Forhandling, som den højtærede Minister sluttelig indledede om, hvorledes vi skulde faa Arbejdet i Gang og Lønnen nedsat og alt det. Da en videre Forhandling ikke er mulig, skal jeg blot sige, at jeg er rede til at drøfte dette. Hvis Ministeren føler Trang til det, saa kan han tage Initia-tivet dertil, eller det kan stikke mig en skønne Dag at tage Initiativet, saa vi faar en Drøftelse. Ministeren skal ikke komme til at mangle min eller mit Partis Medvirken til en Forhandling om at faa Arbejde i Gang. Vi har givet adskillige Anledninger dertil, men har endnu aldrig faaet Svar fra Mini-steriet om, paa hvilken Maade det skal lade sig gøre.

At Ministeren nu erkender, at det ikke blot er Arbejdernes Løn, men ogsaa Direk-tørernes og Aktionærernes Indtægter, der skal ned, det giver jeg intet som helst for, thi de eneste, man har taget Initiativet overfor, er Arbejderne. De eneste, man har tvunget ned, er de fattige, det er Arbejder-befolkningen. Men intet som helst Initiativ har Ministeriet taget overfor Direktørerne, Aktionærerne og alle de andre.

Til de Bemærkninger, den ærede Ord-fører gjorde, har jeg i og for sig ikke saa meget at sige. Jeg maa fastholde, at det, hvad ogsaa den højtærede Minister siger, er et højst usædvanligt Forslag, der her foreligger, og jeg kan derfor ogsaa godt forstaa, at Forhandlingerne mellem Regerin-gen og dens Støtteparti løber af paa den